

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 264/08-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. februára 2009 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Jána Lubyho o sťažnosti JUDr. M. J., P., zastúpenej advokátkou JUDr. K. H., T., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 136/2005 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo JUDr. M. J. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 136/2005 **p o r u š e n é b o l o .**

2. Okresnému súdu Bratislava I **p r i k a z u j e**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 136/2005 konal bez zbytočných prietáhov.

3. JUDr. M. J. **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie v sume 995,82 € [slovom deväťstodevät'desiatpäť eur a osemdesiatdva centov (30 000 Sk)], ktoré je Okresný súd Bratislava I **p o v i n n ý** zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť JUDr. M. J. trovy konania v sume 115,51 € [slovom stopätnásť eur a päťdesiatjeden centov (3 480 Sk)] na účet jej právnej zástupkyne JUDr. K. H., T., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. júna 2008 doručená sťažnosť JUDr. M. J., P. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. K. H., T., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 136/2005.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že 10. mája 2005 podala na poštovú prepravu žalobu okresnému súdu o zaplatenie náhrady škody 170 224 Sk s príslušenstvom proti odporcovi Slovenská republika, zastúpenej M., vzniknutej z dôvodu nevyplatených príplatkov za zastupovanie iného sudcu. Konanie sa vedie pod sp. zn. 18 C 136/2005.

V sťažnosti sa ďalej uvádza:

„Dňa 27. 1. 2006 sa sťažovateľka domáhala písomne na súde žiadosťou, aby vo veci bolo vytýčené pojednávanie, keďže ide o mzdový nárok. Ani po roku nebol vytýčený termín pojednávania, preto dňa 20. 7. 2006 sa sťažovateľka obrátila so sťažnosťou na prietahy v konaní na predsedu Okresného súdu Bratislava I.

Predseda Okresného súdu Mgr. M. L. pod Spr. č. 2090/06 zo dňa 5. 10. 2008 oznámil sťažovateľke, že nemôže na jej sťažnosť odpovedať, z dôvodu, že uznesením č. k. 18 C 136/2005-3 zo dňa 28. 8. 2006 bola nariadená rekonštrukcia spisu (spis sa stratil) a po jeho naštudovaní sťažovateľke odpovie. Uznesenie o nariadení rekonštrukcie spisu sp. zn 18 C 136/2005 spolu so žiadosťou o opätovné zaslanie žaloby a pripojených dokladov bolo sťažovateľke doručené dňa 3. 10. 2006 a sťažovateľka hneď po zabezpečení všetkých kópií

zaslala dňa 11. 10. 2006 požadované doklady na súd, Sťažovateľka reagovala obratom na každú písomnosť, alebo požiadavku zo strany súdu. Obratom zaslala požadované doklady, súhlasila s rozhodnutím veci aj bez ústneho pojednania veci, pripravená chodila na všetky pojednávania, ktoré súd vo veci vytýčil. Rovnako promptne spolupracoval so súdom aj osobný úrad sťažovateľky – Okresný súd Trenčín, Všetci zúčastnení urobili všetko pre to, aby bol skutkový stav náležite zistený a vec sa mohla uzavrieť. Vo veci sa konali celkove 4 pojednávania: dňa 30. 11. 2006, 1. 2. 2007, 3. 5. 2007 a 29. 5. 2007, na ktorom bol vyhlásený rozsudok. Konalo sa neefektívne, lebo na skončenie tejto veci by podľa názoru sťažovateľky stačili 2 pojednávania.

Dňa 13. 8. 2007 sa sťažovateľka proti rozsudku súdu I. stupňa zo dňa 29. 5. 2007 č. k. 18 C 136/05-175 písomne odvolala.

Dňa 24. 4. 2008 sťažovateľke bolo odporcom doručené na vyjadrenie odvolanie žalovaného SR (podané na súde I. stupňa dňa 14. 8. 2007) so žiadosťou, aby sa k nemu sťažovateľka vyjadrila. Takto sťažovateľka zistila, že jej odvolanie, podané na súd I. stupňa dňa 13. 8. 2007 nebolo ani po 8-mich mesiacoch doručené odvolaciemu súdu na rozhodnutie.

Napriek tomu, že konanie bolo začaté návrhom zo dňa 10. 5. 2005, teda pred viac ako 3 rokmi, nebolo skončené právoplatným meritórnym rozhodnutím vo veci samej. Podstata sporu tkvela v okolnostiach, ktoré neboli natoľko náročné, aby muselo konanie trvať tak neprimerane dlhý časový úsek. Súd vo veci konal zdĺhavo, a neefektívne, aj z dôvodu, že stratil spis. Napriek tomu, že žalovaná strana v spore mala všetky potrebné doklady (sťažovateľka sa predsa na SR obrátila pred podaním žaloby písomne so žiadosťou o predbežné prerokovanie jej náhrady škody + pripojila doklady), súd sťažovateľku žiadal o ich predloženie znovu. Konat' vo veci sa začalo až po podaní sťažnosti na pried'ahy v konaní, kedy vyšlo najavo, že spis sa stratil a bolo ho treba rekonštruovať. Pokiaľ by sťažovateľka nezasiahla, nikoho z pracovníkov súdu by zrejme nenapadlo po stratenom spise pátrať.

Od podania návrhu na začatie konania do uskutočnenia prvého pojednávania vo veci, dňa 30. 11. 2006 ubehol viac ako jeden rok! Po vydaní rozsudku dňa 29. 5. 2007 sa obaja účastníci proti nemu odvolali a odvolanie účastníkov proti rozhodnutiu súdu I. stupňa z 13.-14. 8. 2007 nebolo súdom I. stupňa odvolaciemu súdu na rozhodnutie vôbec

predložené, hoci podľa ust. § 209a ods. 2 O. s. p. malo odvolanie byť doručené na odvolací súd bez zbytočného odkladu.“

Sťažovateľka preto žiadala, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovuje porušenie základného ústavného práva sťažovateľky JUDr. M. J., P., upraveného v čl. 48 ods. 2) Ústavy vzniknutého z dôvodu zbytočných prieťahov v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 18 C 136/2005 a zaväzuje odporcu, aby sťažovateľke zaplatil primerané peňažné zadosťučinenie vo výške 30.000,- Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu a v rovnakej lehote i náhradu trov právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu vo výške 3. 480,- Sk.“

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky na neverejnom zasadnutí senátu podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), a keďže nezistil dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, uznesením č. k. IV. ÚS 264/08-10 z 3. septembra 2008 ju prijal na ďalšie konanie.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľky a predsedníčku okresného súdu, aby sa vyjadrili k otázke vhodnosti ústneho pojednávania, a predsedníčku okresného súdu zároveň vyzval, aby sa vyjadrila aj k sťažnosti a jej prijatiu na ďalšie konanie.

Právna zástupkyňa sťažovateľky v odpovedi na výzvu oznámila ústavnému súdu listom zo 6. októbra 2008 (doručeným ústavnému súdu 9. októbra 2008), že netrvá na ústnom prerokovaní sťažnosti.

Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti sp. zn. Spr 3751/08 z 2. februára 2009 doručenom ústavnému súdu 12. februára 2009 okrem iného uviedla:

„... K priebehu konania pred okresným súdom (t. j. uvedenie všetkých procesných úkonov vo veci od podania návrhu na začatie konania dosiaľ):

Dňa 12. 05. 2005 bol tunajšiemu súdu doručený návrh na začatie konania (náhrada škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom) v právnej veci navrhovateľa: JUDr. M. J. proti odporcovi: M.

Dňa 20. 05. 2005 súd vyzval navrhovateľa na doplnenie návrhu. Dňa 07. 06. 2005 doručené podanie navrhovateľa. Dňa 14. 06. 2005 výzva súdu účastníkom konania. Dňa 11. 07. 2005 doručené súdu vyjadrenie navrhovateľa. Dňa 19. 07. 2005 doručené súdu podanie odporcu. Dňa 05. 08. 2005 doručené vyjadrenie odporcu. Dňa 30. 01. 2006 doručená súdu žiadosť navrhovateľa. Dňa 13. 09. 2006 doručené vyjadrenie odporcu navrhovateľovi. Dňa 18. 09. 2006 vytýčený termín pojednávania. Dňa 18. 09 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na deň 01. 02. 2007. Dňa 01. 12. 2006 dopyt predsedovi súdu. Dňa 07. 12. 2006 doručené podanie navrhovateľa. Dňa 15. 12. 2006 doručené podanie predsedu súdu. Dňa 28. 12. 2006 doručené podanie odporcu. Dňa 01. 02. 2007 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na deň 22. 02. 2007. Dňa 02. 02. 2007 dožiadanie Okresný súd Trenčín. Dňa 13. 02. 2007 doručené podanie Okresného súdu Trenčín. Dňa 19. 02. 2007 doručené ospravedlnenie navrhovateľa. Dňa 22. 02. 2007 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na deň 03. 05. 2007. Dňa 17. 04. 2007 doručené podanie predsedu súdu Trenčín. Dňa 03. 05. 2007 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na deň 29. 05. 2007. Dňa 10. 05. 2007 dožiadanie Okresný súd Trenčín. Dňa 16. 05. 2007 doručené podanie navrhovateľa. Dňa 21. 05. 2007 doručené podanie Okresný súd Trenčín. Dňa 30. 05. 2007 doručené súdu ospravedlnenie neúčasti odporcu. Dňa 29. 05. 2007 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom súd rozhodol. Dňa 14. 08. 2007 doručené odvolanie navrhovateľa a odporcu. Dňa 25. 09. 2007 pokyn na doručenie odvolania účastníkom konania. Dňa 25. 04. 2008 doručené vyjadrenie navrhovateľa. Dňa 08. 07. 2008 pokyn na doručenie vyjadrenia navrhovateľa odporcovi. Dňa 13. 08. 2008 vec predložená odvolaciemu súdu. Dňa 14. 01. 2009 vrátený spis spolu s rozhodnutím odvolacieho súdu. Dňa 19. 01. 2009 vytýčený termín pojednávania.

S poukazom na jednotlivé úkony vykonané v predmetnom konaní musím konštatovať, že predmetné konanie je poznačené prieťahom, ktorý bol spôsobený neprímerane vysokým počtom pridelených vecí v oddelení zákonnej sudkyne ako i pretrvávajúcim

poddimenzovaným stavom sudcov a administratívnych pracovníkov na Okresnom súde Bratislava I. Sťažnosť sťažovateľa na prietahy v konaní je dôvodná. Zároveň si Vám dovoľujem oznámiť, že som pristúpila k sledovaniu veci a požiadala som zákonnú sudkyňu o konanie vo veci tak, aby k ďalším prietahom v konaní už nedochádzalo.

V prípade ak Ústavný súd Slovenskej republiky dospeje k záveru, že bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, aby bolo vzaté do úvahy, že zákonná sudkyňa subjektívnym konaním nezavinila vznik prietahov v konaní. S poukazom na uvedené objektívne dôvody, za ktorých došlo k prietahu v konaní, prosím Ústavný súd Slovenskej republiky, aby uvedené skutočnosti pri rozhodovaní o priznaní finančného zadostučinenia vzal do úvahy a nepriznal mu finančné zadostučinenie v plnej výške.

Konečné rozhodnutie ponechávam na zváženie Ústavnému súdu Slovenskej republiky. “

Predsedníčka okresného súdu, ako aj sťažovateľka oznámili ústavnému súdu, že netrvajú na ústnom pojednávaní predmetnej sťažnosti.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie

stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu, resp. tiež účastník konania, proti ktorému návrh na konanie smeruje. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom konania pred okresným súdom bolo rozhodovanie o žalobe sťažovateľky o náhradu škody s príslušenstvom spôsobenej nesprávnym úradným postupom, ktoré po faktickej stránke i po právnej stránke tvorí štandardnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov.

2. Správanie sťažovateľky ako účastníčky súdneho konania je druhým kritériom pri rozhodovaní, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd nielenže nezistil skutočnosti, ktoré by v súvislosti s doterajšou dĺžkou preskúmaného konania bolo treba pripísať na ťarchu sťažovateľky, ale naopak, jej správanie hodnotí ako aktívne. Až keď sťažovateľka podala sťažnosť na priet'ahy v konaní, vyšlo najavo, že spis sa na okresnom súde stratil a je potrebné ho rekonštruovať.

3. Napokon ústavný súd hodnotil postup okresného súdu z hľadiska existencie zbytočných priet'ahov v označenom súdnom konaní.

Ústavný súd z vyžiadaného spisu okresného súdu vo veci sp. zn. 18 C 136/2005 zistil v zásade rovnaké skutočnosti týkajúce sa postupu okresného súdu v označenom konaní ako tie, ktoré vo svojom stanovisku uviedla predsedníčka okresného súdu.

Sťažovateľka podala 12. mája 2005 na okresnom súde návrh na začatie konania o náhradu škody s príslušenstvom spôsobenej nesprávnym úradným postupom. V prvej fáze konania na okresnom súde došlo k strate spisu, pričom táto skutočnosť vyšla najavo až po podaní sťažnosti sťažovateľky na priet'ahy v konaní z 20. júla 2006. Okresný súd nariadil rekonštrukciu spisu uznesením č. k. 18 C 136/2005-3 z 28. augusta 2006. Až po opätovných výzvach účastníkom a po získaní spisového materiálu v druhej polovici októbra 2006 okresný súd postupne vo veci nariadil celkove štyri pojednávania (30. novembra 2006, 1. februára 2007, 3. mája 2007 a 29. mája 2007). Pojednávanie nariadené na 1. február 2007 bolo po otvorení odročené na ďalší termín, pretože neboli zaslané vyžiadané rozhodnutia Okresného súdu Trenčín, ale iné podklady. Na pojednávaní nariadenom na 3. máj 2007 sa okresný súd bezúspešne pokúsil o zmier a na poslednom pojednávaní 29. mája 2007 rozhodol rozsudkom vo veci samej. Odvolanie sťažovateľky proti rozhodnutiu okresného súdu z 13. augusta 2007 bolo predložené príslušnému krajskému súdu 13. augusta 2008, t. j. po roku, až potom, keď sťažovateľka podala sťažnosť ústavnému súdu.

Ústavný súd z vyjadrenia predsedníčky okresného súdu a z predloženého súdneho spisu zistil, že postup okresného súdu v konaní bol zdĺhavý, neefektívny a poznačený obdobím nečinnosti najmä počas prvých 14 mesiacov konania. Zároveň prihliadol na neefektívne nariadenie pojednávania na 1. február 2007 a na predloženie podaného odvolania sťažovateľky z okresného súdu odvolaciemu súdu po jednom roku od jeho doručenia okresnému súdu.

Z uvedených skutočností vyplýva, že okresný súd bol vo veci sp. zn. 18 C 136/2005 nečinný, keď v priebehu konania stratil súdny spis a konal nesústreďene a nedostatočne efektívne aj počas ďalšieho konania, ako aj pri doručovaní odvolania príslušnému krajskému súdu.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 136/2005, ktoré ani v čase rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti sťažovateľky, po zrušení rozhodnutia okresného súdu uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 6 Co 201/08-195 zo 17. decembra 2008, nie je právoplatne skončené, došlo k zbytočným priesťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

III.

Pretože ústavný súd zistil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy okresným súdom, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných priesťahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľka domáhajúca sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľka žiadala aj o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 30 000 Sk, t. j. 995,82 €, z dôvodov uvedených vo svojej sťažnosti. Poukázala na to, že dĺžka konania sa spája s ujmom na jej majetkových právach, čo spolu s ďalšími prístupujúcimi okolnosťami ovplyvní možnosť uspokojenia jej nároku.

Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen deklarovanie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na celkovú dobu nečinnosti a na dobu konania so zbytočnými prietiahmi okresného súdu v konaní vo veci sp. zn. 18 C 136/2005, berúc do úvahy skutočnosť, že sťažovateľka sa o predĺženie tejto doby nepričinila, a zohľadňujúc konkrétne okolnosti prípadu vrátane pozície sťažovateľky sprevádzanej pocitom neistoty, ako aj skutočnosť, že konanie vo veci nebolo do rozhodnutia ústavného súdu právoplatne skončené, ústavný súd považoval priznanie požadovanej sumy 30 000 Sk, t. j. 995,82 €, sťažovateľke za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním advokátkou JUDr. K. H. v konaní pred ústavným súdom. Sťažovateľka ich vyčíslila sumou 3 480 Sk, t. j. 115,51 €. Vzhľadom na to, že sťažovateľkou požadované trovy konania neboli vyššie ako suma ustanovená podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších právnych predpisov, ústavný súd ich priznal v sume ňou požadovanej (bod 4 výroku tohto rozhodnutia).

Trovy konania je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. februára 2009